

rigtigt, bør det jo også være således, at den danske befolkning ved en senere lejlighed får mulighed for at tage særskilt stilling til Schengensamarbejdet, og det burde fru Lene Espersen også ønske.

Det paradoksale er jo, når det drejer sig om forbeholdsdiskussionerne, at vi kun må have folkeafstemninger, når det drejer sig om at få mere Union; men når det går den anden vej, skal befolkningen holdes uden for. Befolkningen skal kun spørges, når det rent juridisk er nødvendigt af hensyn til grundloven, eller skal befolkningen holdes uden for.

Med hensyn til byrdefordelingen vil jeg bare sige, at det, der er afgørende for Dansk Folkeparti, er, at vi ikke kan pålægges at modtage flere indvandrere eller specielt flygtninge, end vi selv vil, og det vil sige, at en diskussion om byrdefordelingen skal tage udgangspunkt i, at Danmark er et selvstændigt og suverænt land på det område.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Et enkelt spørgsmål til hr. Thulesen Dahl om vurderingen af den nordiske pasunion og grænsfriheden mellem de nordiske lande gennem årtier: Betragter hr. Thulesen Dahl ikke det som en god og en effektiv ting? Og ville hr. Thulesen Dahl acceptere, at der ned gennem Den Skandinaviske Halvø, altså mellem Norge og Sverige, blev en ydre grænse med alle de ting, det måtte medføre?

Den grænsefri passage i andre dele af Europa, f.eks. mellem Holland og Tyskland og Belgien og Frankrig osv., synes jeg fungerer udmærket. Synes hr. Thulesen Dahl ikke, det fungerer udmærket her, og anerkender hr. Thulesen Dahl ikke, at den øgede politiindsats, som bl.a. gøres i området ved den dansk-tyske grænse, er langt mere effektiv end den, man ser ved en ganske almindelig paskontrol?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg må sige til hr. Thulesen Dahl, at den danske befolkning stemte ikke om Danmarks optagelse i Schengen den 28. maj sidste år. Den danske befolkning stemte om Amsterdamtraktaten, fordi Folketinget næsten et år forinden havde taget stilling til, om Danmark ville være med i Schengensamarbejdet eller ej.

Som alle har argumenteret for, var det også af hensyntagen til den nordiske pasunion, fordi vi faktisk gerne ville være med i et samarbejde

for at styrke kampen mod kriminalitet og illegal indvandring og i øvrigt give fri rejseudgang for borgerne over de indre grænser. Nu bliver Schengen integreret i Den Europæiske Union som en del af resultatet af Amsterdam, og så skal Schengenarkivet fordeles ud fra, hvor det rettelig bør placeres i forhold til Traktaten. Det er vi i gang med nu, og her har vi den klare opfattelse fra regeringens side, at det skal placeres dér, hvor det juridisk bør placeres i forhold til Traktatens opbygning.

Det er rigtigt, at noget af Schengen vil blive placeret i det overstatslige samarbejde og noget i det mellemstatslige samarbejde. Her virker det danske forbehold selvfølgelig også, for der er lavet en protokol for Danmark med hensyn til Schengensamarbejdet efter Amsterdamtraktatens ikrafttræden, og den siger, at i den del af Schengensamarbejdet, der er foregået inden for søjle 1, er Danmark alene forpligtet på et mellemstatsligt grundlag. Her virker forbeholdet.

Med hensyn til den videre udvikling er der lavet en helt speciel ordning, så Danmark har 6 måneder til at tage stilling til, om vi vil være med eller ej. Hvis det er sådan, at vi siger nej, og det giver problemer for samarbejdet, må der forhandles om passende foranstaltninger mellem Fællesskabet og Danmark. Sådan er det, og jeg synes, det også her er vigtigt, at vi står sammen og siger: Det forbehold, vi og den danske befolkning har, virker også her. Der er ikke fiflet med forbeholdet.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne sige til justitsministeren, at det, vi diskuterer løbende og som giver de store problemer i praksis, jo lige præcis er den måde, man har fået forbeholdet skruet sammen på med hensyn til Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet. Tilhængerne er jo indstillet på den kopimaskineløsning, hvor vi på grund af medlemskabet af Schengen og de åbne grænser bliver nødt til at kopiere de beslutninger, de andre træffer i det overstatslige retlige samarbejde. Det er altså det, som flertallet herinde, som tilhængerne mener er den bedste løsning for Danmarks befolkning.

Vi påstår derimod fra Dansk Folkepartis side, og vi står fast ved – det gjorde vi, da vi diskuterede Amsterdamtraktaten, og det gør vi også nu – at det ikke i praksis er muligt at være medlem af Schengen og samtidig opretholde det danske forbehold. Det er ikke muligt, det vil